



داکتر نصیب اللہ سیماب

پروفیسر، پینتو دیپارٹمنٹ یونیورسٹی آف بلوچستان کویتہ

تخلیق او تحلیقی عمل

Dr. Naseeb Ullah Semab *

Professor, Department of Pashto, University of Balochistan, Quetta.

*Corresponding Author:

Creation and Process of Creativity

ABSTRACT

It is also defined in literature as in other sciences. It is also clear from this that bringing something into existence is called creation. It is quite true that coming from non-existence into existence is called creation, means that it did not exist before. Now the question is whether existence If they did not have components. They also came into existence from nothing created before) if the components have been brought into existence. Until this question is answered satisfactorily, we cannot be satisfied about creation. We who write poetry short stories or novels and other such things and give the name of the creation. Some scholars and authors are the creators of creative activity with creative ability and creative thinking that creative ability is the act of self-expression and self-development that brings a person on the journey of mysticism. But it would be better if we refer to psychology to answer this question because what is going on inside the human being, what he thinks and why he does it, all this knowledge is related to psychology. Therefore, if the answer to creative action is given in the light of psychology, it may be satisfactory. The more obvious a person is, the more hidden he is. What is meant by hidden is the interiority of a person, and it is this interiority that has a big hand in a person's personality. The effect on his practical life is measured unconsciously.

Key Words: *Creation, Creative Thinking, Hidden personality.*

تخلیق ڇه ڌي؟ دا يو داسي پراخ بحث ڌي چي تش تر ادب پوري محدود نه ڌي په لومړي سر کي د انسان تخلیق د کائناتو تخلیق څنگه او چا کړی ڌي؟ خالق يي څوک ڌي؟ کله چي ټول علوم د فلسفي تر سيوري لاندي مطالعه کېدو له هغه وخته يعني د علم له ابتدا څخه تر ننه پوري دا بحث روان ڌي. په الهي کتابونو کي د فلسفي په کتابونو کي. داسي علمي څانگه نشته چي دا بحث ڌي نه وي پکښي. تخلیق څه ڌي؟ که مور تش د ڌي ټکي په معنا پسي گرځو نو د ڌي لغوي معنا ډېره ساده او اسانه ده. له عدم څخه په وجود کي راتلل. چي موجود نه وي هغه ته وجود ورکول. دا معنا يي په هر لغت کي شتون لري هغه که د سائنسي علومو لغت وي که د بشري علومو لغت وي. يعني هر لغت يي معنا داسي نيولي ده لکه څنگه چي يي مور ذکر وکړي. زمور کار چونکي له ادب سره ڌي يوار به له ڌي اړخه ورته وگورو چي لغت يي معنا څنگه نيولي ده. د لساني و ادبي اصطلاحات وضاحتي لغت په ڌي اړه ليکي.

" (1) غير موجود په وجود کي راوستل. (2) په علومو او فنونو کي نوي تصورات، اساليب او د اصنافو ايجاد (3) مروجہ تصورات، اساليب او اصنافو په مرسته د علومو او فنونو په مظاهر (بنکاره وجود) کي اضافه کول (4) هر فني مظهر يو تخلیق ڌي لکه مهابهارت، ايليد، شاهنامه، (سليم شهزاد، 2021-245)

د تخلیق په ادب کي هم هغه تعريف ڌي کوم چي په نورو علومو کي ڌي. له ڌي څخه هم بنکاره شو چي يو شی په وجود کي راوستلو ته تخلیق وائي. دا خبره بېخي سمه ده چي د عدم څخه په وجود کي راتگ ته تخلیق ويل کيږي. معنا دا چي وړاندي يي وجود نه درلود. اوس پوښتنه دا ده چي وجود يي نه درلود نو څنگه په وجود کښي راشي؟ د عدم څخه په وجود کښي د راتلو تر شاه عوامل څه وي؟ دا يوه الهائي پېرزوينه وي، او که د انساني ذهن اختراع وي، اجزائي ترکيبي يي موجود وو که يي اجزائي ترکيبي هم له عدم څخه په وجود کي راغلي دي. که يي اجزائي ترکيبي (له کوم شيانو څخه چي جوړ ڌي) وجود درلود و هغوی ته يي نوي ترتيب ورکړی او يو نوي شی يي ورڅخه جوړ (تخلیق) کړی. که يي اجزا هم له عدم څخه په وجود کي راوستلي دي. تر څو دا پوښتنه د قناعت وړ جواب پيدا نه کړي مور نه شو کولای چي د تخلیق په اړه ڌي اطمینان تر لاسه کړو. مور چي شاعري کوو، لنډه کيسه ليکو يا ناول او داسي نور اصناف ليکو او د تخلیق نوم ورکوو، دا مواد مور ته له کومه ځايه په لاس راځي او له کومې لاري راځي، وجود يي شتون لري که يي ليکوال موجد ڌي. " انسان د خپل عملي کار يا عملي سرگرمی په دوران کي قدرتي شيان او وجودو تاثرات د خپلو حسي اعضاو له لاري قائموي. ټولي حسي اعضاوې د باندني نړۍ د علم په اړه د يوې دروازي کار کوي. د ڌي دروازي له لاري

خارجي نری د انسان و دماغ ته راځي. د حواس له لاري زمور عمل و قوف (اگاهي، شعور) او ادراك ته يو شکل په لاس ورځي. يعني حس د شيانو د خواص (خاصيتونو) يا اړخونو انعكاس وي. لکه تود، سور، دروند، سپک، بنوی او نور. کيدای شي دا رنگه د ږغ شدت زيات يا کم کيدای شي. (ناصر، فاروقي، نفسيات، اتم ايديشن 2013، اردو سائنس بورډ، اسلام آباد، 128)

له دې حوالي څخه کوم چي د ارواپوهني له علم سره اړه لري دا جوتيزي چي معلومات، ادراکات، علم او داسي نور د حواسوله لاري زمور دماغ ته راځي او په خاصيتونو باندي يې خبريږو. ځکه خو يې يوناني فلاسفه و ادب د نقل نقل گڼلو يا يې تش نقل گڼلو په انسان کي هيڅ داسي يو قوت نشته چي هغه دي يو شی له عدم څخه په وجود کي راولي، يعني چي اجزا يې هم له عدم څخه په وجود کي راولي. انسان لا تر اوسه پوري پر دې باندي برلاسه شوی نه دی. څه انکشافات يا ايجادات چي شوي دي يا کيږي د هغه اجزا وجود لري. د مختلفو اجزاؤ په ملاپ سره (د اضدادو جدلياتي فلسفه يا د تاريخي او جدلي ماديت فلسفه) نوي شی وجود مومي، د دا نوي شي څخه نوي کار اخستل کيږي. دا هر څه د انسان د تخليقي سوچ په نتيجه کي تر لاسه کيږي.

انسان چي فکرکوي د هغه په نتيجه کي چي سوال پورته کوي پوښتنه کوي دا په اصل کي دانسان تخليقي سوچ دی چي نوي شی په وجود کي راولي. مثلاً فکر کوي چي باران ولي ورپيږي، لامل يې څه دی؟ لمر څه دی؟ دا غرونه دا رنگه ولي دي؟ انسان په غورو څله اوري په سترگو ديد څله کوي؟ دا فکر يې په ذهن کي پوښتنې پورته کوي، لاملونه ته يې پام اروي. دا هغه پوښتنې دي چي په انسان کي د تخليقي صلاحيت نښه په گوته کوي. د دي پوښتنو په ځواب کي دی پلټنه کوي. د دي پلټني په نتيجه کي نوي انکشافات کيږي، نوي ايجادات کيږي، يعني اجزا موجود دي ځکه نو د نوي انکشاف يا ايجاد جواز پيدا کيدای شي.

"مختلفو خلکو د تخليقي سوچ لپاره مختلف اصطلاحات کارولي دي لکه قابليت وجدان، جدت پسندي، اختراع يا د ايجاد قوت، قوت متخيله، د پلټني صلاحيت اونور. د پوهانو اکثريت پر دې خبره متفق دی چي په تخليقي سوچ کي دوه مهم عناصر گډون لري. (1) جدت، (2) د يوې ستونزي د حل کولو صلاحيت، (3) د يو ښه مقصد تر لاسه کولو صلاحيت. له جدت څخه مراد موجوده يا روايتي انداز کي شتون لرونکي شيان، تصورات او نور په انفرادي انداز کي په خپلو کي سره يوځای کول يا له نوي سره ترتيب ورکول دي. په نری کي چي څومره تخليقي کارونه شوي دي په هغو کي و زرو شيانو يا تصوراتو ته په نوي انداز کتل شوي دي. د بيلگي په ډول چي کله نيوتن (Newton) مڼه د رايله کيدو پر وخت وليده نو دا عمل نه د نيوتن لپاره او نه د بل چا لپاره نابنده و، خو نيوتن دې عمل ته په

یو خاص انداز وکتل او دی ته یی نوی معنا ورکره دا رنگه د کشش ثقل (Gravity) قانون دریافت شو؛

(رفیق جعفر، نفسیات، اتم ایډیشن 2013، اردو سائنس بورډ، اسلام آباد، 437) له دې څخه مور په دې نتیجه رسیرو چي تخلیق له عدم څخه په وجود کي نه راځي بلکي اجزایي شتون لري. دې اجزاؤ ته له بلي زاويي کتل نوی ترتیب ورکول یا په نوي ترتیب اینبول نوی شی زیروي چي هغه ته مور تخلیق وایو. هم دا رنگه تخلیق په ادب کي دی. په ادب کي داسي نه دی چي یو شی بالکل له عدم څخه په وجود کي راځي اجزا یي شتون نه لري، بلکي یو شی ته له نوي زاويي کتل کیري. کوم خیالات، تصورات چي شتون لري هغه یو لیکوال د خپل تخلیق صلاحیت په مرسته په نوي شکل کي وړاندي کوي. تخلیقي صلاحیت لرونکي خلک ځیني داسي خصوصیات لري چي هغه دی له عامو خلکو څخه جلا کوي. په دې کي تر ټولو مهم خصوصیت انفرادیت پسندی (ځان خوښي) ده. ځان خوښي یو داسي خصوصیت دی چي هغه انسان پر دې مجبوره کوي چي داسي فکر وکړي داسي عمل وکړي چي ځانگړتیا ولري له روایتی شیانو څخه بیل وي. د نورو په مقابله کي یي خپل فکر تر هر چا خوښ وي. د نورو پر ځای پر ځان زیات اعتماد کوي. د ځان خوښی دا عادت دی په دې محبور کوي چي نوی کار وکړي، ځکه خو په لیکوالانو کي د نرگسیت مرض زیات لیدل کیري.

"د ځینو ماهرینو خیال دی چي تخلیق کار د خپل شخصیت غیر شعوري محرکات قبلوي. دا رنگه د ده په داخل کي چي کوم شورش، عدم استحکام او په خارجي نړی کي چي کومي پیچلتیاوي او افراتفری ده له هغه څخه نه ویریري. ځکه چي په تخلیقي عمل کي منطق او د عقل په مقابله کي دا غیر شعوري محرکات زیات مهم کردار لوبوي. (ایضاً-438)"

لیکوال د نورو خلکو په مقابله کي زیات فکري الوت لري. د خیالونو او خوبونو په نړی کي ژوندکوي. خپله خیالي نړی سازول غواړي. دا خصوصیت دی پر دې مجبوره کوي چي دی د خپل فکر زاويي بدلي کړي د روایتی فکري نړی څخه بغاوت وکړي. د تخلیق کار خصوصیت دا دی که څه هم منفي دی چي پر ځان دومري مئین وي چي خپلي کمیاني او کمزوریاني هم ورته خوبیاني ښکاره کیري. د ځینو خلکو دا خیال دی چي تخلیقي صلاحیت خدایي ورکره ده دا په خاص خاص خلکو کي وي. دا خبره زما په خیال له حقیقت سره اړه نه لري. تخلیقي صلاحیت په هر انسان کي موجوده دی چي د تربیت او ماحول له لاري دا صلاحیت ځان ښکاره کوي. تاسو په نړی کي وگورئ چي څه تخلیقات شوي دي هغه که په ادب کي دي که په سائنس کي د ژوند په هر ډگر کي چي دي د ماحول او تربیت په نتیجه کي شوي دي. دا صلاحیت د هم دې لاري ځان ښکاره کړی دی. په انسان کي دا تخلیقي صلاحیت پر مخ تگ غواړي. لا نور ښه کول

غواړي چې هغه په علم، مشاهده، تجربه باندې کيږي، که چیرې داسې ونه شي دا صلاحیت بیا مري. د مثال په توګه یې مور د زدکړو بېلګه راوړلای شو، چې د زدکړې صلاحیت په ټولو انسانانو کې شته څوک زدکړې وکړي او څوک زدکړې نه شي کولای د هغه وجه ماحول او موقعه ده چا ته چې په لاس ورغله هغه زدکړې وکړې چا له چې موقع نه شوه پیدا هغه له زدکړو محروم شو. ځکه نو دا خبره سمه ده چې ماحول او تربیت ورلره شرط دی. که څوک ښه شعر لیکل غواړي نو د دې لپاره ریاضت او مطالعه بنیادي شرط دی. که چیرې دا شیان نه وکړي نه شي کولای چې ښه شعر وي. دا رنگه په فشن کې په تحقیق او تنقید د ریاضت او علمیت ضرورت وي. که څه هم ځینو پوهانو تخلیق د لاشعور سره تړلی دی. دا هغه وخت چې انسان په خیالي یا فکري نړۍ کې لامبوزن شي نو د لاشعور و تیاره کوڅې ته ولاړ شي د قوت متخيله په مرسته ځینې نوي خیالات او نوي تصورات پیدا کړي. خو دا شیان هم د مطالعې او علم په زور کېږي. علم د لیکوال په فکري کینوس کې پراخ والی راولي. علم د لیکوال په فکري کینوس کې پراخوالی راولي. فکري کینوس د لیکوال خپله فکري نړۍ سازوي د دې فکري نړۍ اظهار لپاره دی تخلیق کوي خپل فکري نړۍ په خلکو پیژندل غواړي.

تخلیقي عمل او نفسیات

د تخلیق په اړه چې کوم بحث وشو چې تخلیق څه دی اوس به د تخلیقي عمل و خوا ته راشو چې تخلیقي عمل څه دی او څنګه تر سره کېږي؟ تخلیقي عمل څنګه تر سره کېږي دا یوه بنیادي پوښتنه ده چې ادب پوهانو یې جواب وېلی هم دی، ځینې پوهان تخلیقي عمل له تخلیقي صلاحیت سره تړي او فکر لري چې تخلیقي صلاحیت د اظهار ذات او ذات د انکشاف عمل دی چې انسان د عرفان ذات په سفر بیایي. خو که د دې پوښتنې د جواب لپاره د نفسیات څخه رجوع وکړو ښه به وي. ځکه چې د انسان دننه چې کوم څه روان وي هغه څه فکر کوي او ولې یې کوي دا ټول علم له نفسیات سره اړه لري. له هم دې امله که د تخلیقي عمل جواب د ارواپوهنې په رڼا کې ورکول شي ښایي چې د قناعت وړ وګرځي. انسان چې څومره ښکاره دی هغومره پټ دی. د پټ څخه مراد د انسان داخلیت دی. هم دا داخلیت دی چې د انسان په شخصیت کې لوی لاس لري. د هغه پر عملي ژوند باندې په لاشعوري توګه اثر اندازه کېږي. د انسان داخلي خواهاشات داسې دي چې دی په خارجي عمل باندې مجبوره کوي. ځینې داخلي ضرورتونه وي ځینې خواهاشونه وي چې انسان یې له مختلفو لارو پوره کول غواړي. په دې اړه د فرانسې د لاشعور نظریه او د یونګ د اجتماعي لاشعور نظریه، د تخلیقي عمل په اسبابو کې زیاته مرسته کوي. د فرایډ په نېز تخلیقي صلاحیت په حقیقت کې د شعور او لاشعور د محرکاتو په منځ کې د تضاداتو نوم

دی، او دا تضادات تخلیق کار په خپله ټولنه کې موجود کلتوري رواجونه د ادب په بڼه کې رامخته کوي. ارواپوهان په دې اتفاق لري چې د شخصیت د داخلي اظهار خواش د ادبي تحریک یو مهم محرک دی. له هم دې ځایه څخه په ادب کې د تحلیل نفسي عمل هم شروع کېږي د اردو ژبي نقاد محمد حسن عسکري په دې اړه لیکي.

"د تخلیق سرچشمه د فرد په ذات کې شتون ضرور لري له دې څخه زه انکار نه کوم، خو سړی د خپلو ذاتي یا اجتماعي کرکچونو د نکاسي (ایستلو) لپاره د فن څخه هغه وخت مرسته اخلي چې دا ذریعه د ټولني لپاره د قبول وړ وي. او د هغه اهمیت په اجتماعي توګه تسلیمېدای شي. یعنی چې ټولنه په خپله وغواړي چې دا ذریعه دې استعمال کړل شي. د دې معنا دا شوه چې تخلیق تش فنکار نه کوي بلکې اجتماعي لاشعور هم په دې کې لویه ونډه لري. که د مبالغې څخه کار واخلو نو دا ویلای شو چې فنکار خو تش د اجتماعي لاشعور آله کار وي.

(ډاکټر سلیم اختر، نفسیاتي تنقید، مجلس ترقي ادب لاهور، 1986-234)

دلته دا خبره د یونګ د اجتماعي لاشعور په رڼا کې شوې ده چې زما په خیال دا د تخلیق دویمه مرحله ده چې د ټولني سره اړه لري. ولې چې تخلیق د ټولني د قبولیت وړ ځان ګرځوي نو بیا و ټولني ته وړاندي کېږي، تردې د مخه تخلیقي عمل د یو انسان خالص شخصي او انفرادي عمل وي. انفرادي عمل ځکه دی چې د ده تر ذات پوري محدود دی. دا ده اختراع ده چې تر اوسه پوري لا ټولني ته نه ده وړاندي شوې. دا عمل فرایډ د جنسیت سره تړي. جنسي خواشانات یا جنسیت هم په ټولنه کې یو داسې عمل دی چې هغه اجتماعي بڼه نه لري. په انفرادي حیثیت کې هر انسان له دې شي سره مخامخ کېږي چې د ټولني د ورکړل شوو اصولو په رڼا کې تر سره کېږي. دا یو داسې جبلت دی چې انسان به یې تر خپل لاس لاندې ساتي و خپل سر ته به یې نه ایله کوي. دا تر لاس لاندې ساتل یا په خپل کنټرول کې ساتل په اصل کې هغه پابندي ده چې فرایډ یې ذکر کوي. نا اسوده خواشانات (ناپوره شوي ارمانونه) دا خواشونونه په لاشعور کې میشت وي خو د تخلیق په وخت سر راپورته کوي او په غیر محسوس انداز په تخلیق کې ځان ځایوي.

"فرایډ د ادب په تعریف کې په لومړي ځل تخلیقات د لاشعوري محرکاتو ثمر وبالې. په دې اړه د تخلیق کار شخصیت، کردار، میلانات او په خاصه توګه پر تخلیقي محرکاتو رڼا اچوي." (ایضاً، 63)

له دې حوالې څخه مور دا پایله اخلو چې تخلیقي عمل په لومړي سر کې انفرادي وي. ځکه چې د هغه و شاته چې کوم محرکات دي هغه د انسان انفرادي

دي.دا شی انسان په دي مجبوره کوي چي هغه د دي اظهار وکړي په دي اړه جوزف برورر د گوښتې په اړه ليکي.

"چي ترڅو گوښتې د خپلي يو تجربې په شاعرۍ کي اظهار ونه کړي هغه ته سکون نه ملاويږي.د هغه لپاره په دي کي سکون پښيري (سکون لټول) په دي کي پټه وه چي تر څو ده داسي نه وائي کړي هغه د يو خاص رنگه جذباتي جوش څخه د پيدا شوي اذيت څخه ځان نه شو خلاصولای. (ايضاً 64)"

داخبره تر ډېره حده پوري سمه ده چي انسان د خپلو جذباتو له لاسه مجبوره کيږي او د تخليقي عمل برخه گرځي.خو کله چي فرائد دا عمل تش د جنسياتو سره تړي هلته د اختلاف گنجائش پيدا کيږي.د جنسياتو خواش که څه هم انساني جبلت دی خو له دي سره سم څه نور هم داسي انساني جبلتونه دي چي په انسان کي شتون لري لکه لوږه،تنده،اختيار او داسي نور.کله چي په دي اړه يا له دي شيانو سره تړلي ارمانونه نه پوره کيږي هغه هم د ناسوده خواهشاتو په لست کي راځي چي د تخليقي عمل پر وخت ځان رابرسيره کوي.د برگسان نظريه وجدان هم له دي ځايه څخه شروع کيږي چي د عقل په نفي کي يا يي تر دويمي مرحلې پوري محدود ساتي.هغه و وجدان ته د جبلت نوم هم ورکوي. هغه د تخليق په اړه دا نظريه درلود چي عقل تر ميکانکي پايلو پوري انسان بيولای شي،خو هغه تخليق به له فطري خوبيانو څخه خالي وي چي تش پر عقل باندي اډانه لري.د وجدان له خوا چي کوم تخليق کيږي هغه فطري وي بي ساختگي لري چي څنگه بي احساس کړی وي هم هغه رنگه بي وړاندي کوي له تصنع څخه پاک او صفا وي.که څه هم برگسان دا نظريه د عقليت په ضد وړاندي کړي ده چي نور اړخونه به هم لري خو مور دلته دا ذکر ځکه راوړی چي کله تخليقي عمل په لومړي پړاو کي وي هغه د خپل جبلت سره سم خپله خوبښه کوي.هغه څه د تخليق برخه جوړول غواړي چي د جبلت غوښتنه ده،ليکوال پر دي وخت د دي جبلت له لاسه مجبور وي چي په څه د دي جبلت تسکين کيږي دی يي کوي د ټولني ټول اقدار يي له نظر ليري شوي وي. په دي اړه ډاکټر وزير اغا ډېره ښه خبره کړې ده.

؛او په اصل کي جبلتونو د شرم و حيا سره هيڅ کار نه لري هغه د خواهش لوڅ صورتونه دي؛(REKHTO.ORG)

ځيني پوهان بيا دا فکر کوي چي تخليقي عمل په اصل کي د يو داسي قوت له خوا تر سره کيږي چي په هغه کي د انسان هيڅ عمل دخل نه وي.لکه برگسان چي د وجدان خبره کوي.دا فکر لرونکي دا عقیده لري چي دا کشف والهام دی د يو داسي هستی لخوا چي انسان يي نه ويني.ځيني پوهان بيا تخليقي عمل ته د جدلياتي ماديت په تناظر کي گوري.هغه دا فکر لري چي هر څه په معروض کي د پيښو ستونزو څخه زيږي.په نړۍ کي چي هر څه کيږي دا د

جدلی عمل برخه ده نور هیخ نشته. دا په ټولنه کي پیدا کیري. په ټولنه کي چي کوم معاشي، اقتصادي، نابرابري وجود لري هغه د طبقاتو د پیدا کولو سبب گرځي. لکه څنگه چي په جدلیاتي مادیت کي د دوو ضد قوتو په ټکر او کي مثبت پایله راځي هم داسي دا ټولنه پرمخ تگ کوي. دا رنگه تخلیقي عمل هم د دي جدلیاتي مادیت برخه دی او د ټولني په معروض کي زیږي او د ټولني نمائندگي کوي. په دا ډول چي کومي ستونزي په ټولنه کي د طبقاتو له کبله پېښي دي هغه د تخلیق برخه وگرځوي.

د تخلیقي عمل په اړه یو نظر دا هم دی چي دا تش د انسان لپاره د خوشحالی باعث گرځي. په دي ډله کي کروچي، کالنگ وډ او نور شامله دي. دوی د ښکلا په تناظر کي تخلیقي عمل د داخل له اظهار سره تړي چي په دي اظهار باندې انسان ته خوشحالی رسیري چي دجمالیاتي حس له لاري جمالیاتي خوند تر لاسه کوي. د ټولنیزو ستونزو او یا نورو ستونزو هغه که داخلي وي که خارجي له دي سره یي هیخ اړه نشته. لکه د اوبو څښل د ډوډی خوړل او داسي نور چي د ټولنیزو ستونزو سره کار نه لري دا یي هم نه لري. تخلیقي عمل تش د تخلیق کار تر ذات پوري محدود وي. دا د تخلیقي عمل هغه بنیادي نکته ده چي مختلف الفکر پوهانو د خپل فکر مطابق توضیح کړي ده. خو دا لومړی مرحله ده لکه څنگه چي مي مخ کي وویل چي دا د تخلیقي عمل لومړی مرحله ده چي سرچینه یي له کومه ځایه ده دا هغه ځای په گوته کوي. له دي وروسته نوري مرحلي دي چي تخلیق په بشپړه توگه په وجود کي راولي دي مرحلو ته ډاکټر وزیر آغا داسي اشاره کوي.

" گویا په تخلیقي عمل کي لومړی مرحله د طوفان ده چي په هغه کي عناصر یو له بل سره نښته (ټکر او) کوي. بیا د بي هیټي مرحله راځي چي هغه ته د ارتکاز (څنگ وهل) مراقبه، خود فراموشي (ځان هیږول) یا (Incubation) دوره ویل په کار دی. او بیا د جست (لټون) مرحله ده چي اصلاً د تقلیب (اړول) را اړول) یو داسي بڼه ده چي په هغه کي تخلیق په یو منفرده او نابنده وجود کي ځان ښکاره کوي. له دي پس د تخلیق مکرر مرحله ده چي په هغه کي لوستونکي (قاري) په عمل معکوس کي راگیر شي او د نراج هغه عالم ته ورسیري لکه کوم چي تخلیق د زقند سره د باندي راوتلی و. (REKHTA.ORG)

که چیري مور په اسانه او ساده ټکو کي د تخلیقي عمل وضاحت کوو نو هغه به داسي وي چي تخلیقي عمل باقاعده یو پروسیس دی. چي ابتدا یي له یو داسي پېښي څخه کیري چي هغه د حواس خمس له لاري د انسان په داخلي سمندر کي طوفان راولي. د جذباتو دا طوفان د اظهار غوښتنه کوي. کله چي اظهار د ترسیل مرحلي ته راځي هلته د عقل له لاري د هیئت تعیین کوي. دلته له هیئت څخه زما مراد د اصنافو هیئت دی چي کوم وخت د هیئت تعیین وشي بیا د ټکو

ضرورت رامنخ شي، ځکه ڇي و اظهار ته د ابلاغ ضرورت وي. دا ابلاغ په لومړي سر کي د ټکو پر اهميت او ابلاغي حيثيت پام نه کوي ځي کله په خاص صورت کي مکمل شي بيا د عقل و ترازو ته ولويږي. ځي هغه يي فکر او فن دواړه د ټولني او اولس د مزاج مطابق رغوي. که چيري يو تخليق تر دي مرحلو راوځي هغه بشپړه تخليق جوړيږي او په ټولنه کي ځای پيدا کوي د لوستونکي بار ماتوي. که په دي مرحلو کي چيري هم گڼپ راشي بيا تخليق د نیمگړتيا سره مخامخ کيږي ځي په ټولنه کي د پايډار ژوند طاقت له لاسه ورکوي په دي اړه سليم شهزاد داسي ليکي.

" د شعور و سطح ته د راتگ پس اظهار د مختلفو وسايلو غوښتونکی وي. ځي د فن کار له ذات څخه د باندني وجود لري. لکه (ژبه و قلم، تيشه و سنگ، ساز و رنگ او نور) د دي په کاروني (استعمال) سره هم د تخليقي عمل نفسيات ژوندي وي. يعني د ماضي و حال تاثيرات په ريښتوني تخليق کي د بدلولو لپاره فن کار انتخاب و ترتيب، رد و قبول او ټول صناعي او هنرمندي په کار اچوي. د ناتمامي ناسودگي او اضطراب رنگه جذبات تر څو ختم شوي نه وي هغه خپل تخليق گوري او راگوري، کمي بيشي په کي کوي. تر څو د خپل تخليق د بشپړه کيدو احساس ورته وشي بيا يي لوستونکي ته وړاندي کوي؛ (سليم شهزاد، لساني و ادبي اصطلاحات، عبدالله اکيډمي، لاهور، 2021-246)

له دي بحث څخه مور دي پايلي ته رسيږو ځي، تخليقي عمل مختلف مراحل لري تر څو تر دي مرحلو را و نه وځي تخليق نه بشپړه کيږي. کوم نظريات ځي د تخليقي عمل په حواله وڅېړل شوه هغه ټول مور په دوو برخو ويشلای شو، داخل او خارج. هره نظريه پر خپل ځای د خپل نکته نظر په حق کي د قناعت وړ جوابونه لري. ځکه ځي ځينو د لومړي مرحلي په چوکاټ کي دي عمل ته کتلي دي. ځينو په دويمه مرحله کي ورته کتلي دي. دا ټولي مرحلي ځي سره يو ځای شي بيا تخليقي عمل تکامل مومي.

کتابيات

- 1- سليم شهزاد- (لساني و ادبي اصطلاحات ک وضاحتي لغت- فرهنگ ادبيات، 2021
 - 2- ناصر، فاروقي، نفسيات، اتم ايډيشن، اردو سائنس بورډ، اسلام آباد، 2013
 - 3- (رفيق جعفر، نفسيات، اتم ايډيشن، اردو سائنس بورډ، اسلام آباد، 2013
 - 4- ډاکټر سليم اختر، نفسياتي تنقيد، مجلس ترقي ادب لاهور، 1986
- REKHTA.ORG- 5